

Tiia Teppan

Kandidaat nr 277

Mõtteid Tartu spordist

Meil kõigil kummitab peas mingeid ideid ja mõtteid - kas ja kuidas me neid realiseerida oskame, see on juba oluliselt keerulisem. Olen olnud spordiga tihedalt seotud juba 10. eluaastast: ise sportides, treenerina töötades, pereliikmeid toetades, TÜ-s loenguid lugedes ja viimased kuus aastat Aura Keskust juhtides. Selle pika perioodi kõige olulisemaks isiklikuks veendumuseks on saanud lihtne tõde- kui on olemas tingimused ja eestvedajad, küll siis tegijad järgi tulevad. Paar näidet oma lemmikaladelt.

2003. aastal, kui Aura Keskusesse tööle asusin, oli meil üks ujumisklubi 48 õpilasega. Praegusel hetkel tegutseb meil kaks väga elujõulist ujumisklubi kokku ligi 600 õpilasega. Igal aastal läbib ligikaudu 1500 last Aura Keskuses ujumise 25-tunnised algkursused.

Järgmine näide minu teiselt lemmikspordialalt- suusatamisest. Tartusse on Tähtveresse valmis saanud korralik spordipark, kus saavad harjutada vastupidavusspordialade harrastajad. Meil on olemas kunstlume tootmise võimalused ja tulemused on jällegi mõõdetavad - Tartu Suusaklubi teatemeeskond tuli Eesti meistriks, lisaks hulgaliselt noortemedaleid. Möödunud talvel oli spordiparki parkla pidevalt autosid täis, sest 800m pikkusel kunstlumerajal harjutas öhtuti sadu suusahuvilisi.

Tartu Suusaklubi juures alustavad juba neljandat hooaega tegutsemist n.ö „suusahullude“ treeningrühmad, kus regulaarselt harjutab üle 50 täiskasvanud suusahuvilise - ja seegi algatus on ainulaadne kogu Eestis.

Samas ei saa salata - Tartu spordis on veel paljugi ära teha, selgeks mõelda, arendada ja teostada. Teame kõik, et endiselt on vajaka spordisaale, kus meie lapsed saaksid harjutada oma lemmikspordialasid - olgu see korvpall, võrkpall või võimlemine- ja seda kõike oma kodule võimalikult lähedal. Võimalusi tuleb pakkuda ka uutele klubidele, tegijatele, mitte vanu traditsioone järgides saalide kasutamist reguleerida. Aura Keskuse ujulagi on kitsaks jäänud ja vajaksime laiendust, samuti ei piisa spordipargis ainult 800m suusarajast. Mitmeid aastaid toimis Tartu spordinõukogu, kes koosnes erinevate spordialade ja linnajuhtide esindajatest ning oli objektiivselt nõustajaks sporditeenistuse juures. Kuulusin ka ise sellesse nõukokku ja leian, et see oli vajalik üksus, kes aitas linnajuhtidel teha otsuseid, mille oma ala asjatundjad olid heaks kiitnud. Leian, et selline spetsialistidest koosnev tööühm peaks taastatama.

Tartus on spordivaldkonnas ellu viidud palju häid mõtteid ja tegusid, kuid tehtuga ei tohi rahule jääda- tuleb endile aina uusi väljakutseid püstitada, et areneda ja muuta oma elukeskkond veelgi spordisõbralikumaks. Ja mis kõige tähtsam - me ei tohi vähendada spordile ja huviharidusele mõeldud rahasid! Ei tohi raiuda seda oksa, kus meie endi lapsed istuvad, sest sportlikud noored on terved nii kehalt kui vaimult, arukad oma mõtlemistes ja tegutsemistes. Mõeldes spordile, mõtleme eelkõige oma tulevikule.

Tartlased sportima!